

Przew.: Proszę następnego świadka Franciszka Targosza .

Staje św. Franciszek Targosz

Przew.: Proszę podać swoje dane osobowe .

Sw. Franciszek Targosz: lat 49, rel. rzym.-kat., urzędnik
Muzeum Państwowego w Oświęcimiu , obcy .

Przew.: Pouczam świadka w myśl art.107 kpk. , że należy mówić
prawdę , fałszywe zeznania karane są więzieniem do lat 5-ciu .

Czy strony zgłaszają wnioski do do trybu przesłuchania świadka ?

Prok. Nie .

Obrona : nie.

Przew.: Wobec ^{tego} zwalnim świadka od przysięgi . Co świadek może
powiedzieć w samej sprawie i odnośnie oskarżonych .

Sw. Franciszek Targosz . Do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu

6-ty dzień rozprawy .

BS/J.

250

15/3

przybyłem 18 grudnia 1940 r. W Pierwszych dniach rozpoczęła się praca wszystkich więźniów , prawie , że najgorsza . Następowało rozdzielanie więźniów zależnie od zapotrzebowania do różnych warsztatów pracy . Praca odbywała się w 90% na wolnym powietrzu . W tym okresie było chłodno i głodno w obozie . Warunki spania były straszne . Co do oskarżonych , to mogę powiedzieć , że najpierw zaobserwowałem osk. Grabnera, Boguscha, Aumeiera , na końcu zaś Liebehenschla . Grabner był szefem politycznego oddziału w randze Untersturmbannführera . Koledzy ostrzegali mnie przed nim , jak również przed całym politycznym oddziałem . Czym był polityczny oddział , to wie cały świat . To była jedna z komórek , która miała za zadanie niszczenie wszystkiego elementu niemieckiego . Sam Grabner otoczony był siecią konfidentów, miał podwładnych SS, jak również wewnątrz obozu pomiędzy przestępcami kryminalnymi niemieckimi , konfidentów , którzy co jakiś czas byli wzywani do politycznego oddziału Grabnera , oraz do Woźnicy , który miał z nimi specjalne wywiady . Podlegli byli Grabnerowi , osk. Kirschner, Bogen , Lachman i wielu innych . Grabner napewno sobie przypomina dokładnie swoje akcje na 11-tym bloku, jak również liczne przesłuchiwania więźniów przez oddział polityczny .

6-ty dzień rozprawy

F/PK

16/1

Grabner również głęboko zameldował komendantowi Hössovi, który swego czasu wszedł do obozu z grupą wyższych urzędników i oficerów S.S. na pytanie Hössa, ile w tym okresie mniej więcej transportów przybyło, że przeciętnie, nie usłyszałem dokładnie czy 9, czy 19, czy 90, ponieważ dzielika nas odległość około 12 metrów. Höss wówczas polecił Grabnerowi dowiedzieć się, a był przy tym obecny także Aumeier, ile odstawiono dożosłowie "wieviel abgestellt", Grabner odpowiedział "durchschnittlich 32 tausend". Höss wówczas zwrócił Aumerierowi uwagę, czy mogłem to dosłyszeć / to było w muzeum obozowym, gdzie każdorazowo wszystkie komisje, czy zagódniczne, czy partyjne były wprowadzane i wtedy to usłyszałem. Aumeier podszedł do mnie, Höss mu coś powiedział, potem Aumeier wyjaśnił, jakoby nie nie mógł usłyszeć. Chodziło o to, że rzeczywiste wyniszczenie dziennie wynosiło około 32 tys. ludzi w 1943 r., gdy palenie odbywało się we wszystkich krematoriach, na wolnych stosach i w specjalnych barakach, w których przeciętnie można było spalić na jeden raz 1.200-1.500 ludzi. W 1943 r. w styczniu Grabner zastrzelił na korytarzu pewnego więźnia, który w czasie przesłuchiwania musiał być bardzo torturowany i w rozpaczy biegł przez korytarz. Grabnera widziałem kilkakrotnie, gdy szedł na 11-ty blok, widziałem go również kilkakrotnie podczas przywożenia pierwszych transportów kobiet i podczas selekcji. Był przy rozdzielaniu owych kobiet. Rozdzielał je osobiście z Aumeierem, oprócz niego było kilku oficerów SS-mannów, których tu nie widzę. W roku 1944, w styczniu Grabner urzędował na terenie Oświęcimia, potem przez pewien czas został zawieszony w służbie po pewnej akcji spalania baraków, gdzie było dużo rzeczy przechowywanych. Barak ten podpalamo, żeby zatrzeć ślady

6-ty dzień rozprawy

F/PK

16/2

oskarżenia pod ich adresem. Ostatnio widziałem Grebnera w 1944 r. Wtedy pełnił funkcje gdzieś indziej, do naszego obozu dojeżdżał tylko od czasu do czasu. Na jego miejsce przyszedł do obozu Schurz.

To wszystko, co chciałem powiedzieć o Grebnerze.

Przew.: Czy świadek może coś powiedzieć o innych oskarżonych?

Św.: Aumeier przybył do obozu w styczniu, lub z początkiem lutego 1942 r. Był to człowiek nerwowy, złośliwy i mściwy. Więźniów, którzy mu pod rękę wchodziłi poniżej, bił. Często asystował przy karaniu na bloku 11-ym, podczas egzekucji, podczas karnych epelów, przy wymierzaniu chłosty i przy każdej egzekucji wieszanie. Aumeier odszedł w 1943 r. w sierpniu lub październiku. Z opowiedzenia kolegów z oddziału politycznego, a także niektórych SS-mannów wiem, że Aumeier sam przeprowadzał selekcje na rampie w Brzezince, oraz sam podczas buntu kompanii karnej, strzelał do ludzi. Nie była to egzekucje, tylko Aumeier indywidualnie wybierał ludzi i strzelał do nich jak na polowaniu.

W roku 1943 przed odejściem Aumeiera odbyła się na bloku 11-ym egzekucje, w czasie której zgładzono zakładników z zagłębie górniczego, kobiety, dzieci i mężczyzn, których nie notowano, ani w oddziale politycznym, ani na 11-ym bloku. Ci ludzie zostali rozstrzelani w tym samym dniu, w którym przybyli. Obecni przy tym byli Höss, Hessler, Kieschner, Bogusch, Lachmen, Dilowski. Raz jeszcze spotkałem się z Aumeierem w komendanturze, gdy został ewakuowany ze swojego stanowiska, prawdopodobnie w Rydze, w 1944 r. Więcej go nie widziałem.

17/1.

RK/Z.

6-ty dzień rozprawy.

250

Liebehenschel przybył do obozu w 1943 r. w listopadzie. Warunki w obozie poprawiły się. Wiadomo, był Stalingrad, to było hasłem dla nich. Następnie coraz większa potrzeba rąk robotniczych. Niemniej Liebehenschel bywał na Brzezince, bywał w innych miejscach, gdzie poniżano godność ludzką więźniów i wiedział o wszystkim. Liebehenschel nie życzył sobie wprowadzić, żeby zdejmowano czapki wobec SS-manów, podczas apelów, lub w mroźne wieczory nie kazał czapek zdejmować, ale w tym samym czasie transporty, które przychodziły do obozu Oświęcimsko-brzezińskiego w 1943 na 1944 r. były kierowane z Oświęcimia do Brzezinki. O Liebehenschlu słyszałem w r. 1940. jeszcze przed aresztowaniem, gdy partyjniacy: Walter Tetner, Holm oraz Kraft, który był komisarzem zarządcą Arcyksięcia Stefana w Żywcu, mówili o Liebehenschlu, Hössie i Schwarzu jako o tych, którzy mają przeprowadzać akcję żydowską. Słyszałem wówczas, że Liebehenschel miał prowadzić akcję wyniszczenia Żydów słowackich. Słyszałem również o Hössie, że jego akcja miała być podobna, jak akcja Liebehenschla. Schwarz czy Schwarzelehr miał również podobną funkcję - nie był to jednak ten Schwarz, który był w Oświęcimiu, lecz musiał mieć wyższą rangę, gdyż był komendantem jakiegoś obozu w Rzeszy.

Liebehenschel naprawdę zakazał nawet w pewnym okresie, żeby oddział polityczny miał swobodę poruszania się po obozie, a konfidentów przeniósł do innych obozów, niemniej później sprowadził sobie specjalnych konfidentów "capów", którzy zostali przydzieleni pomiędzy poszczególne warsztaty pracy, mieszkali pomiędzy więźniami i każdorazowo donosili, czy jemu bezpośrednio, czy też oddziałowi politycznemu. Nazywali to Lagerpolizei. Ta Lagerpolizei wyłapywała wszelkie osoby, które były pomocne innym. Jeżeli ktoś wystarał się o lepszą pracę

17/2.

FK/Z.

6-ty dzień rozprawy.

257

dla więźnia, już owa Lagerpolizei wiedziała o tym. Z tego powodu aresztowania wewnątrz obozu były bardzo częste z tym, że danego więźnia dawano na XI-ty blok i skazywano albo na chłostę, albo na karny transport, albo na śmierć. Liebehenschel wyszedł z Oświęcimia prawdopodobnie w maju lub czerwcu 1944 r.

Znam również wielu innych. Jest Bogusch, jest Hinz Unterscharführer a późniejszy Scharführer Kraus, Josten, Müller i inni. Kraus przybył do obozu u schyłku 1944 r. Miał misję najprawdopodobniej badania spraw wewnątrz obozu, a również wprowadzenia większej dyscypliny. Po jakimś czasie przeniesiony został na obóz w Brzezince, gdzie dalej swoje czynności wykonywał. Również przy transportach brał udział, o czym opowiadali mi koledzy, którzy pracowali przy straży ogniowej; oni opowiadali, że Kraus na terenie tamtejszego obozu uczestniczył przy transportach rodzinnych, czyli większych transportach z zagranicy.

Bogusch pracował początkowo już u Lagerführera Aumeiera. Był złośliwy, dokuczliwy, robił często meldunki i kradł gdzie tylko mógł, dobrą rzecz przywłaszczając sobie, niedbając o to, czy naraża więźnia na meldunek, czy na karę śmierci. Znam kilka takich wypadków, że wykradał w bezczelny sposób więźniom zegarki, które mieli naprawiać dla SS.- Uważał, że jako sekretarz swego szefa, wówczas Hoffmanna czy Hesslera, mógł sobie na to pozwolić.

Müller był początkowo Blockführerem na XI-tym bloku, potem prowadził Arbeitseinsatz. Był w stopniu Scharführera i o nim mogliby powiedzieć inni koledzy, którzy z nim pracowali. Był kilkanaście razy obecny w czasie egzekucji na XI-tym bloku. Podczas transportu z Oświęcimia w 1945 r. Bogusch nas eskortował. Byłem świadkiem, gdy kilku więźniów nie mogących iść dalej, głównie Żydów, kazał zastrzelić na trasie pomiędzy Oświęcimem

17/3.

FK/Z.

258

6-ty dzień rozprawy.

a Paszcyną. Dokąd nas eskortował, nie pamiętam, gdyż już w Wodzisławiu go nie widziałem, ale na tej przestrzeni byłem świadkiem, że kazał strzelać do ludzi. Więźniów którzy nie mogli dość szybko się poruszać z powodu ślizgawicy, bix.

Jeszcze jeden Unterscharführer, 4-ty z rzędu z prawej strony, On brał udział w egzekucjach na XI-tym bloku, był pomocnikiem Palitscha, był Blockführerem, a później poszedł na inne komando, więc w obozie macierzystym już nie był.

Przek.: Pechalski: Najwyższy Trybunał! Proszę o ustalenie nazwiska tego oskarżonego, o którym świadek zeznał, a którego nazwiska dotąd nie stwierdzono.

Przew.: Proszę podać nazwisko.

Oskarżony: Kirschner Herman.

Świadek: Następnie 4-ty od Jostena. Na XI-tym bloku przy-
służył się wielce władzom SS, przy rozstrzeliwaniu więźniów
i znęcaniu się nad więźniami.

Przew.: Proszę oskarżonego podać swoje nazwisko.

Oskarżony: Plagge Ludwik.

6 -ty dzień rozpr. 18/1

MI/ZD

259

Świadek : Jest też oskarżony Szczurek, ale o innych, bliższych danych, nie mam. Szczurek, w czasie przyłapania jednego z kolegów, który uciekł z obozu w niełi- tościwy sposób, zjechał się nad nim, że powinien się otruć i nie dać się złapać.

Egzekucja odbyła się na bloku 11.

Przew.: Świadek wymienił Jostena.

Świadek: Jąsten brał udział przy ~~transportach~~ transportach, był każdorazowo przy egzekucji i spaleniu, kilkakrotnie przy egzekucji na bloku 11.

Przew.: To byłoby mniej więcej wszystko, co świadek chciał powiedzieć?

Świadek : Ten lekarz w drugim rzędzie /^{wi} świadek spogląda w stronę ławy oskarżonych /, miał ogólnie możliwą opinię. Znam wielu z oskarżonych, ale nazwisk sobie nie przypominam.

Prok. Pęchel: Chciałem świadkowi przypomnieć fakt, o którym zeznał w śledztwie, że świadek miał "HohenBeeuch" do kogo się to odnosiło?

Świadek : Podczas tego rodzaju odwiedzin wysokich dygni- tarzy, asystowali Aumeier i Grabner, byli jeszcze dwaj ofi- cerowie w randze Hauptsturmführera. Höss zwrócił się z jakimś zapytaniem do Grabnera, ten wyszedł i po jakichś 20 minutach wrócił i zameldował "durchschnittlich 32.000". Z tego wynikałoby, że to odnosiło się do stanu więźniów.

Prokurator: Padło nazwisko Liebehenschla, z jakiej racji?

Świadek, niestety nie Liebehenschla, lecz Grabnera.

O Liebehenschlu słyszałem w Bielsku. Akcja Liebehenschla, to słyszałem wielokrotnie w obozie prowadziła do wyniszcze- nia Żydów słowackich.

6-ty dzień orzpraw.

Prok.: Proszę o odczytanie odnośnego ustępu z T. 54 kartal41, dotyczącego tej rozmowy.

Przew.: Proszę.

Prok. Pęczalski: Ponieważ jeszcze będą pytania, proszę o odłożenie czytania na później.

Przew.: Dobrze.

Prok. Pęczalski: Czy świadek sobie przypomina co do Jostena, czy brał udział w akcjach S.A.

Świadek: Nie wiem.

Prok.: A czy w selekcji Żydów w r. 1944. ?

Świadek: Tak jest, z Unterscharführerem Seelem.

Prok.: W r. 1942. przybył do obozu transport kobiet z zagłębia sosnowieckiego, który skierowano na blok 11. Jak Grabner i Aumeier obchodzili się z tymi więźniarkami ?

Świadek: Aumeier bił i tłukł ciężarne kobiety.

Prok. Brandys: Chodzi o oskarżonego Boguscha, czy Bogusch znieważał słownie więźniów ?

Świadek: Krzyczał, podłisze Schweine i obrzucał jeszcze innymi wyzwiskami.

Prok.: Czy Bogusch brał udział w selekcjach i akcjach specjalnych.

Świadek: Tak z Unterscharführerem Gresem.

Prok.: Ilu zastrzelono ludzi z waszego transportu ?

Świadek: Około 400. Mówiono, że 370.

Prok.: Czy osk. Bogusch szantażował więźniów ?

Świadek: Groził bunkrem, jeżeli więźni jemu czegoś nie zrobi.

Prok. Brandys: A jeżeli chodzi o osk. Szozurka, czy brał udział w akcjach specjalnych ?

Świadek: Brak udział w akcjach specjalnych, do obozu jednak nie przychodzi.

6-ty dzień rozpr.

18/3

MT/ZD

26

Przew. Proszę odczytać z T. 50 ustęp z karty 141.

Protokolant odczytuje : " Przy okazji każdego t.zw. Hoher Besuch, gościeowi przybyłemu pokazywano Muzeum. W sierpniu 1942 r. zwiedził jakiś wysoki dygnitarz SS, wraz ze swoją świtą, oprowadzał ich Höss wraz ze swoim sztabem, w czasie zwiedzania muzeum ów dygnitarz rozmawiał z Hösem na temat masowych transportów Żydów. O ile pamiętam chodziło o masowe transporty Żydów z Holandji. Z treści rozmowy wynikało, że transportami tymi dysponował Liebehenschel, że nie przysłał ich jednak do obozu oświęcimskiego, tylko skierował je w innym kierunku..Wymieniono przy tym Majdanek. Ów dygnitarz w sposób kategoryczny oświadczył wówczas, że przecież tę sprawę załatwia Liebehenschel i otrzymał polecenie załatwienia jej w taki sposób, jak załatwił transporty Żydów słowackich. Żydzi słowaccy zniszczeni zostali w Brzezince. Rozmowa ta wywiązała się przy oglądaniu przyborów liturgicznych żydowskich, które oglądając, wyśmiewali. Rozmowę tę słyszałem, ponieważ znajdowałem się w tym samym pokoju w pewnej odległości od tej grupy w której rozmowa toczyła się. "

6.-ty dzień procesu .

BS/J.

19/1.

Swiadek: Co do ostatniego zagadnienia ^{to/} pamiętam dokładnie ,
gdyż widziałem często ~~Liebehenschla~~ Liebehenschla.

Przew.: Czy są jeszcze jakieś pytania ?

Obr. Kossek: Swiadek przedstawił , że za Liebehenschla poprawiły
się stosunki w obozie . Czy po odejściu jego pozostała ta
poprawa ?

Sw.: Tak stosunki te pozostały nadal.

Obr. Kossek: Swiadek podał, że słyszał w Bielsku o Liebehenschlu.
Skąd pochodziła ta informacja ?

Sw.: Odbywało się bowiem wielkie przyjęcie w zamku w Wiślęży ,
na którym był obecny POHl . Byli tam zaproszeni wszyscy okoliczni
z partii S.A. i SS. Ja byłem wtedy prokurentem pewnej firmy,
której właścicielem był Niemiec . Tam rozmawiał on z jednym
S.A. z politycznego oddziału ze Śląska, który powiedział ; że
sprawa akcji żydowskiej została ^{powierzona} 7-ciu zaprzysiężonym wyższym
oficerom SS. między którymi wymienieni byli Höss i Schwarz,
Liebehenschel, oraz był podany Liebehenschel, mający przeprowadzić
tę selekcję.

Obr.: Swiadek podał, że Liebehenschel brał udział w egzekucji .
Czy był także czynny na rampie w Brzezince ?

Sw.: Słyszałem od Unterofiziera Vogta. Usunięto go z oddziału
politycznego i poszedł na inny oddział, gdyż się rozchorował
z powodu tego, że nie mógł patrzeć się na bestialstwa , które
się działy na rampie . Odnosił się on przychylnie do więźniów.

Obr. Kossek: Jaką opinię w obozie miał jako człowiek - Liebehenschel ?

Sw.: Wśród więźniów miał on opinię dobrą . Jednak więźniowie
nie znali wszystkich jego machinacyj zakulisowych .

Przew.: Czy są jeszcze jakieś pytania ?

Obr. Minasowicz: Kto nastąpił w obozie po Hössie ?

Sw.: Bezpośrednio Liebehenschel .

Obr. Minasowicz: Kiedy przyszedł do obozu Hoffman ?

6.-ty dzień procesu .

BS/J. 260

19/2

Sw.: Hoffman przyszedł do obozu później i był kierownikiem obozu , mając rangę tą samą co Aumeier .

Obr. Minasowicz: W jaki sposób poznał świadek osk. Boguscha ?

Sw.: Prowadziłem pocztę listową wszystkich więźniów tak z obozu macierzystego , jak i z podobozów. Musiałem często zanosić różne akta do kierownika obozu Hauptsturmführera Aumeiera. Bogusch dowiedział się o tym , że jesteśmy zatrudnieni przy Muzeum obozu i często namawiał nas do tego, abyśmy mu dali jakieś obrazy, lub rzeźby, mimo , że nie miał prawa wstępu do nas . Oficjalnego meldunku nie mogłem robić gdyż byłem więźniem, a donoszenie na SS.mana było niebezpieczne .

Obr. Minasowicz: Czy Bogusch pełnił także funkcje Wachmana ?

Sw.: Tego nie wiem.

Obr. Minasowicz : Co należało do jego pracy ?

Sw.: Prowadzenie kartoteki i wciąganie do dziennika obozowego wpływów bieżących , dawanie różnych akt do podpisu , oraz sporządzanie różnych instrukcyj .

Obr. Minasowicz: Czy świadek widział , żeby oskarżony Bogusch bił więźniów ?

Sw.: Wewnątrz bloków, w których urzędował pracowały więźniarki, którym nie pozwalał wychodzić na zewnątrz z potrzebami fizjologicznymi tak, że nawet kilka chorowało . Jeżeli chodzi o bicie, to nie wiem tego .

Obr. Minasowicz: Jak długo trwała ta praca ?

Sw.: od 8.-mej rano do godziny 4.-tej pop. w zimie , w lecie zaś była przedłużana . Przerwa obiadowa wynosiła jedną godzinę, i wtedy wszyscy musieli wychodzić z bloków, gdzie pracowali.

Obr. Minasowicz: Czy bezpośrednio nie widział świadek, żeby osk. Bogusch pobił jakiegoś więźnia ?

6. ty dzień rozprawy .

BS/J.

19/3

26

Sw.: Bezpośrednio nie widziałem .

Obr. Minasowicz: Czy wiadome jest świadkowi , kiedy osk. Bogusch odszedł z obozu ?

Sw.: Odszedł w r. 1944 . Nie widziałem go więcej aż dopiero w transporcie w r. 1945 przy ewakuacji zauważyłem Boguscha , który popychał więźniów , zmuszając ich do szybszego marszu.

Obr. Minasowicz: Czy w tym wypadku świadek się nie myli ? gdyż osk. Bogusch podaje, że był wtedy w Norwegii ?

Sw.: Za dobrze znałem Boguscha, żeby się mylił . Podczas ewakuacji odgrażał się on moim kolegom w ten sposób, że "więcej terenu Oświęcimia nie zobaczą, a tam , gdzie was wieziemy jest wasz koniec". Jeżeli nie dłożycie starań i nie zbierzecie wszelkich sił do marszu , to was położę na ulicy ".

6-ty dzień rozprawy

F/PK

20/1

Obronca Minasowicz: Jak długo on był w tej eskorcie, ile dni ?

Św.: Aż do Wodzisławia.

Obronca Minasowicz : Czy Św. z nim bezpośrednio rozmawiał ?

Św.: W kolumnie, nie.

Obronca Minasowicz : Czy nie było kogoś innego, kto był podobny do oskarżonego, np. Boden, czy nie myli świadek z nim oskarżonego ?

Św.: Nie.

Obronca Minasowicz : Św. mówi o selekcjach. W jakich to selekcjach miał brać udział oskarżony ?

Św.: Wszyscy SS-manni na terenie Oświęcimia, nawet z takiego oddziału, jak poczta, które zajmowała się tylko cenzurowaniem korespondencji przychodzącej i wychodzącej, co jakiś czas musieli iść do transportu. To narzysiliśmy okazjami specjalnymi.

Obronca Minasowicz: To znaczy, że on tam służył jako eskorta ?

Św.: Tak jest.

Prz. Brandyś : W związku z pytaniami o obronę i celem wyjaśnienia kwestii obecności Boguscha w styczniu 1945 r. i eskortowania przez niego transportu do Wodzisławia, wnoszę o odczytanie z tomu 69 k. 1-7 z aktów alienckich, że po przeniesieniu w marcu 1944 r. do Norwegii w styczniu 1945 r. był w obozie w Oświęcimiu i transportował więźniów do Mauthausen.

Przew.: Zarządza odczytanie powołanego ustępu.

Apl. Jaślen odczytuje odnośny ustęp " November 1941 März 1944 urzędnik w urzędzie i komendant obozu w Norwegii następnie w oddziale S.S. od kwietnia 1944 do stycznia 1945. Styczeń 1945 obóz w Oświęcimiu. Transport z więźniami do Mauthausen.

Przew.: Oskarżony proszę powstać. Czy oskarżony przyznaje, że brał udział w tym transporcie.

6-ty dzień rozprawy

F/PK

20/2

Oskarżony : Nie.

Prok. Pechalski : Proszę o okazanie świadkowi oskarżonego Kollmera . Św. zeznał, że Kollmar pełnił funkcje oficera inspekcyjnego i brał udział w tych akcjach w Brzezince.

Św. : Tak jest.

Przew. : Proszę powstać osk. Josten

Oskarż. Josten : Proszę o zezwolenie skierowania zapytania do świadka . Świadek powiedział, że byłem obecny przy selekcji w bloku 11-ym. Czy mógłby mi powiedzieć, kiedy to miało miejsce.

Św. : W 1943 r.

Oskarż. Josten : Skąd świadek o tym wie, że brałem udział ?

Św. : Widziałem, jak szedł na 11-ty blok.

Oskarż. : Czy na tej podstawie, że ja udałem się do bloku 11-ego, świadek twierdzi, że brałem udział w selekcji. Czy jako kierownik obrony przeciwlotniczej nie mogłem się tam udać, celem skontrolowania urządzeń przeciwlotniczych.

Św. : Jeżeli na blok 11-ty szedł kierownik obozu w asyście oddziału politycznego, z Grabnerem na czele i gdy wiedzieliśmy już w biurze ewidencyjnym, że jest grupa ludzi przeznaczona do rozstrzelania, to gdy tam szedł również Josten, musiał brać udział, choćby jako widz, a żeby się dealektować, gdyż widywałem go przy każdej ogólnej egzekucji, jak się z nonszalancją zachowywał podczas wieszania.

Oskarż. Josten : Na wszelki wypadek mogę złożyć oświadczenie, że nigdy nie byłem obecny przy selekcji na bloku 11-ym.

Przew. : Oskarżony popełnia nieścisłość, gdyż chodziło o egzekucje, a nie selekcje.

Oskarż. Josten : To jednak nie zgadza się z prawdą . Świadek twierdził, że byłem obecny i brałem udział w selekcjach na rampie w Brzezince. Skąd świadek o tym wie, skoro był zajęty w muzeum w Oświęcimiu ?

21/1.

FK/Z.

6-ty dzień rozprawy.

267

Św.: Wszyscy oficerowie mieli służbę przy każdym transporcie. Jeżeli ktoś nie przyszedł na drugi dzień do pracy, czy to miało miejsce w niedzielę, wówczas dowiadywałem się, że nowe transporty zostały skierowane do Brzezinki. Idąc do biura Kraus, który był wówczas sekretarzem Aumeiera powiedział, że był przy transportach, a pamiętam dlatego dobrze, że nie było dnia, żebym tych SS.oficerów czy podoficerów, którzy byli z nami ściśle związani, nie widział.

Osk.: Wysoki Sądzie! Muszę stwierdzić, że świadek opiera swoje twierdzenie tylko na przypuszczeniu, ponieważ sam nigdy nie był świadkiem tego, co się działo i nie mógł tego widzieć.

Przew.: Oskarżony Kraus.

Osk.: /zwraca się do świadka/ Pan oświadczył, że pan słyszał od członków straży pożarnej, że ja w czasie swoich czynności w Brzezince byłem obecny przy transportach, proszę mi powiedzieć, czy chodziło tu o transporty na wewnątrz czy na zewnątrz?

Św.: Na to odpowiedzieć mogę, że koledzy którzy byli świadkami poczynań wszystkich SS., napewno nie kłamali, gdyż nazwiska poszczególnych SS. oficerów dokładnie znali i jeżeli powiedzieli, że tam był Sturmbahnführer Kraus, to napewno nie kłamali tymbardziej, że w następnych dniach odbywało się przytłumianie wrażeń po transporcie i wszyscy SS-oficerowie jak i niżsi rangą upijali się. Mogło to być z pobudek innych, ale każdorazowo wracając z tego transportu byli innymi ludźmi, a raczej nie byli już ludźmi lecz bydłętami.

Osk.: Pan oświadczył przed tym, że to było z końcem 1944 r. Pan mi nie może powiedzieć, czy to były transporty z zewnątrz czy nazewnątrz?

Św.: Było powiedziane, że przy transportach. Ponieważ osobiście

6-ty dzień rozprawy.

świadczeniem nie byłem, stwierdzić tego nie mogę.

268

Przew.: Oskarżony Szczurek.

Osk.: Świadek zeznał, że ja miałem złapać jakiegoś więźnia i przyprowadzić go do bloku XI-go.

Św.: Ów więzień został doprowadzony do Blockführerstube przed wejściem do obozu i tam został znieważony przez oskarżonego i kopany na ziemi. Oskarżony mówił do niego: "ty świnio nie powinieneśbył dać się złapać".

Osk.: Tego więźnia przyprowadził do obozu ten sam żandarm, który go złapał i był rozkaz doprowadzenia go na blok XI-ty.

Św.: Zgadza się, on go nie złapał tylko ów więzień został doprowadzony do Blockführerstube i oddany Szczurkowi, który ponieważ żandarm nie miał prawa prowadzić na blok XI-ty. Idąc na pocztę byłem świadkiem znieważania i kopania tego więźnia przez Szczurka.

Osk. Kollmer : Proszę wysokiego Sądu w sprawie zeznań świadka chciałbym oświadczyć, że ja miałem sprowadzać tylko te transporty, które były przeznaczone do obozu. Dla sprowadzenia do selekcji było osobne komando. Na tym polegała sprawa tzw. "Sonderaktion".

Przew.: Czy jeszcze któryś oskarżony ma pytania ?

Osk. Aumeier: Czy świadek może sobie przypomnieć, że w Muzeum był zatrudniony nadrabin przy tłumaczeniu Talmudu?

Św.: Wówczas wciągnąłem do tłumaczenia Talmudu 2-oh Żydów mianowicie Jerzego Numana magistra z Tarnowa, oraz EUschera Brünna, którzych XI-go bloku wyszukałem na polecenie Fritscha i którzy dzięki temu przetrzymali.

Osk. Aumeier: Proszę o nazwisko nadrabina, który był tłumaczem Talmudu.

Św.- Nadrabina nie było, był handlarz farbami Uscher Brunn.

Osk.: Chciałbym się jeszcze świadka zapytać, czy jako

21/3.

FK/Z.

6-ty dzień rozprawy.

260

kierownik biblioteki więziennej przypomina sobie, ile tomów wynosiła biblioteka w tym czasie.

Św.: L. 700 tomów wraz z broszurami o treści narodowo-socjalistycznej, oczywiście broszurami niemieckimi.

Osk. Kirschner: Proszę o zapytanie świadka w którym roku byłem na Bloku XI-tym.

Św.: W 1941 r.

Osk.: A w którym miesiącu ?

Św.- W okresie letnim.

Osk.: Czy się świadek nie pomylił odnośnie do osoby i nazwiska ?

Św.: Pamiętam dobrze, gdyż widziałem oskarżonego często. Nazywano go kaczką i żabą.

Osk. Grabner: Proszę świadka by mi jeszcze raz wyjaśnił, o jakie to specjalne wysokie odwiedziny /Hohe Besuche/ chodziło i kiedy miały miejsce, a następnie jakie mundury nosili ci, którzy z tymi odwiedzinami przybywali.

Św.: Wyżsi oficerowie SS, w rangach bardzo wysokich, mianowicie w rangach generałów oraz SA w otoczeniu swity, jak również komendanta obozu i kilku z politycznego oddziału.

6-ty dzień rozprawy.

22/1

MI/ZD

270

Osk. Grabner : Gdzie świadek widział, że ja składałem meldunki?

Świadek : Było to na bloku 24, wszyscy więźniowie musieli blok opuścić, a tylko najstarszy obozowy blok opuścić. Orkiestra grała na przyjęcie. Ja musiałem pozostać w muzeum. Wszyscy artyści musieli wyjść, bo nikomu nie wolno było się tam znajdować.

Osk. Grabner : Chciałbym zapytać świadka, jaki to był czas ?

Świadek : W r. 1943. w sierpniu, był to okres letni.

Osk. Grabner : Świadek zeznał, że w okresie, kiedy ja składałem meldunki, był obecny Aumeier.

Świadek : Był Höss, ale padło nazwisko Liebehenschla, że Liebehenschel miał się tymi transportami zająć. Liebehenschla tam nie było. Liebehenschel przyszedł w listopadzie 1943.

Osk. Grabner : Proszę jeszcze o wytłumaczenie świadka, o jakie 32.000 chodzi, o których ja miałem złożyć meldunek ?

Świadek : Zapytał się Höss, chodziło o usuwanie Żydów, z czego wynika, tak wysoka cyfra meldunku. Oskarżony wysłany został przez Hössa, przyszedł po 20 czy 25 minutach i powiedział 32.000.

Koledzy w Brzezince mówili, że liczba więźniów dochodzi również 32.000.

Osk. Grabner : Chciałem zapytać, gdzie mnie świadek widział, kto mnie widział, że osobiście strzelałem ?

Świadek : W roku 1943. w styczniu, działo się to na terenie szpitala SS. na parterze, po lewej stronie trzecie drzwi, tam, gdzie oskarżony wówczas urzędował.

./.

6-ty dzień rozprawy

271

Osk. Grabner : Czy wolno zapytać, kto tam był wtedy obecny ?

Świadek : Obecny był wówczas, odwrócony twarzą do ściany kolega Kral i kilku innych. Przesłuchanie odbywało się wewnątrz. Ja cofnąłem się, ponieważ nie chciałem być świadkiem sceny.

Przewodniczący do oskarżonego - Czy oskarżony ma jeszcze pytania ?

Osk. Grabner : Jeszcze jedno pytanie .

Chciałem świadkowi przypomnieć, że nie byłem nigdy na oddziale chorych, to nie leżało w mojej możliwości, ani kompetencji, wreszcie nie mogłem tego uczynić w obecności tylu osób, zarówno w obecności tylko więźniów, jak i członków SS.

Świadek : Szpital SS. był na górnym piętrze. Na dole kawiarnia i fryzjernia SS. W środku były dwa pokoje, w których urzędował oskarżony. Na korytarzu stał twarzą do ściany kolega Kral. Słyszałem wielki krzyk. Oskarżony Grabner, jakby w paroksyźmie wyskakuje i daje strzał. Grabner był bez narynarki, miał ręka-
wy zakasane po łokcie. Tam odbywały się przesłuchania.

6.-ty dzień rozprawy .

BS/J.

23/1.

Przew. Czy oskarżony ma jeszcze jakieś pytania ?

Osk. Grabner : Proszę świadka jeszcze raz sobie przypomnieć, że w bloku chorych nigdy nie miałem przesłuchania, a wszystkie mordy, które były dokonywane w Oświęcimiu nie mogły się odbywać na oddziale chorych, nie mogłem być wtedy rozebrany i wylatywać za więźniem, żeby strzelać poraz drugi.

Sw. : Strzał został oddany na podwórzu i szpital SS mieścił się na pierwszym piętrze, zaś na dole byli dentyści, kilka pokoi urzędowych, fryzjerna SS.

Przew. : Czy są jeszcze jakieś pytania panów Prokuratorów, lub oskarżonych ?

Prokuratorzy : nie.

Osk. Kollmer : Jeśli dobrze zrozumiałem świadka, to twierdzi on, że ja brałem udział w akcjach specjalnych.

Sw. : Untersturmführer Kollmer był przy transportach, przychodzących do obozu i podczas tych transportów przeprowadzał gradację zdolności fizycznych, osób, oraz ~~wiek~~ dzielił ich pod względem właściwości. Przy każdym transporcie było 3-ch lub 4-ch oficerów.

Osk. Kollmer : Proszę, aby świadek odpowiedział mi czy jest mu wiadome od kogo otrzymywałem rozkazy idące w tym kierunku, abym brał udział przy odbieraniu tych transportów.

Sw. : Więzien tych rozkazów słyszeć nie mógł. Więzien miał tylko uszy i oczy, żeby widzieć i słyszeć co się dzieje w obozie. ~~Wszę~~ Oficerom zdawało się, że nikt nie wie, co się dzieje w obozie, ani też nikt ich nie rozumie. Wielu więźniów znało jednak język niemiecki i byli dokładnie o wszystkim poinformowani.

Osk. Kollmer : Proszę o to, abym mógł zapytać świadka, czy widział mnie osobiście przy transporcie.

6-ty dzień rozprawy .

BS/J.

23/2

273

Sw.: W r.1942 widziałem świadka osobiście przy transporcie kobiet słowackich na Białymostku .

Przew.: Czy są jeszcze jakieś pytania do świadka ?

Prok. Nie ,

Obrona : Nie .

Przew.: Wobec tego zwalniam świadka i zarządzam przerwę do godziny 16-tej .

Biuro Udostępniania
i Archiwizacji Dokumentów